

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 21. maj 2015
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: DEPASFA
Sags nr.: 1502383
Dok nr.: 1707603

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 9. april 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 763 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic.

Spørgsmål nr. 763:

"Ifølge Alzheimerforeningen er det kun ca. 50% af alle demente, der har fået stillet en demensdiagnose (<http://www.alzheimer.dk/viden/fakta-om-demens>). Kan ministeren bekræfte dette, og mener ministeren i bekræftende fald, at det er rimeligt? Hvad vil ministeren gøre for at flere mennesker, der lider af demens, faktisk kan få stillet en demensdiagnose?"

Svar:

Mit ministerium har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen, som oplyser følgende:

"Demens er en fællesbetegnelse for en række sygdomstilstande karakteriseret ved erhvervet og vedvarende svækkelse af mentale funktioner. Estimer af forekomsten af demens kan variere som følge af metoden for opgørelsen.

Den nuværende forekomst af demens anslås på baggrund af befolkningsundersøgelser at være 85.000-90.000. Forekomsten i befolkningen af en sygdom undersøges ved hjælp af eksempelvis interviews og spørgeskemaer, hvor folk selv rapporterer om sygdomme og symptomer, eller i form af indkaldelse til undersøgelser ved professionelle.

Antallet af mennesker, der efter udredning i sygehussektoren får diagnosen demens, kan findes i de nationale registre.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at estimer af forekomst kan være behæftet med usikkerhed. Den systematiske forskel tyder dog på, at der er en underdiagnosticering af sygdommen demens, men det er ikke muligt præcis at angive hvor mange mennesker med demens, der ikke har fået stillet diagnosen.

Årsager til underdiagnosticering

Der kan være en række årsager til underdiagnosticeringen af demens, hvilket blandt andet er beskrevet i den nationale kliniske retningslinje for udredning og behandling af demens udgivet af Sundhedsstyrelsen i 2013. Demens opfattes af mange som stigmatiserende, hvilket kan modvirke åbenhed om tidlige symptomer på demens.

Samtidig kan der være den opfattelse, at kognitiv svækkelse er en naturlig og uundgåelig følge af aldring. Der kan også hos patienter og pårørende være en manglende tro på eller viden om behandlingsmulighederne.

Almen praksis er ofte de første, der ser patienter med symptomer, der kunne skyldes tidlig demens, og det er derfor vigtigt, at de praktiserende læger er opmærksomme på symptomer på demens og har tilstrækkelig viden om udredning og behandling af demens.

Tiltag og initiativer

Sundhedsstyrelsen iværksatte i sommeren 2013 en kampagne for at sætte fokus på tidlig opsporing og udredning af demens. Kampagnens formål var at øge opmærksomheden på de tidlige symptomer på demens, og derved få flere til at opsøge lægen, hvis de har mistanke om demens. Kampagnens budskab var, at en tidlig diagnose kan forlænge de gode år.

Den rette behandling bremser symptomerne og hjælper til at bevare en værdig hverdag. Tidlig diagnostik vil ofte være en forudsætning for, at personer med demens kan modtage relevant behandling, støtte og rådgivning. Derfor er det afgørende tidligt at få stillet en diagnose. Det anbefales, at man søger læge ved symptomer, og det er afgørende, at man får brudt tabuet gennem dialog og kommunikation.

Sundhedsstyrelsen udgav i 2013 en national klinisk retningslinje for udredning og behandling af demens. Formålet med retningslinjen er at understøtte en evidensbaseret indsats af ensartet kvalitet på tværs af landet, sammenhængende patientforløb samt vidensdeling på tværs af sektorer og faggrupper.”

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens oplysninger og i øvrigt henvise til mine besvarelse af SUU alm. del – spørgsmål 761.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Anne-Sofie Fanøe